

פרשת ואתחנן – נחמו

"ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים.. לעשות כן בקרב הארץ" (דברים ד', ה').

רעיון גדול עובר כחוט השני בכל פרשת השבוע החוזר ונשנה כעשר פעמים! תורת משה כופה על אדם הר של חוקים ותובעת ממנו את הגשמתם בחיי היום יום.

רב ערכו של העיון כשבא לידי מימושו בעולם העשייה. המעשה היום יומי מפתח את אופיו של האדם ומפתחת את אישיותו היונקת ממעיינות תהום הסמויים מן העין. העשייה מחשלת את רוחו של האדם ומבטיחה את יציבותו מול רוחות הפרצים המנשבות בעולם.

רבי אלעזר בן עזריה אומר: "כל שחכמתו מרובה ממעשיו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מרובים ושורשין מועטים והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו. אבל כל שמעשיו מרובים מחכמתו למה הוא דומה? לאילן שענפיו מועטים ושורשיו מרובים שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזות אותו ממקומו".

(ממעין האגדה - א. ארזי)

פרשת השבוע – אליאב לזר

שבת פרשת ואתחנן		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:04	זמן תפילין / טלית	05:18←05:14
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:40
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:27←09:26
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה וערבית	19:05
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:16←19:23
צאת השבת	19:59	ערבית	20:10

אחות תורנית : דורית רידר

שבת
שלום

לראות כל אלה לראות?

"וְאַתְּחַנֵּן אֶל ה' בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר.. אֶעֱבְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנִי". (דברים ג' כ"ג-כ"ה).

משה מבקש מהקב"ה בקשה אישית מאוד – רק לעבור את הירדן, ולראות את יפיה של הארץ המובטחת. משה כאדם, רוצה לסגור מעגל.

" וַיַּעֲבֹר ה' בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף דָּבָר אֵלַי עוֹד בְּדַבֵּר הַזֶּה". (כ"ו)

כמענה, הוא סופג נזיפה קשה על עצם בקשתו, על כך ש'עבר את הגבול' ואזהרה שלא לעורר שוב את העניין.

לכאורה, לאחר נזיפה שכזו, הנושא הטעון אמור לרדת מסדר היום כאילו לא עלה מעולם. מעתה, כל חיבור בין משה והמעבר לארץ ישראל הוא כמלח על הפצעים.

למרות זאת, הקב"ה מעורר בעצמו את העניין ופועל באופן הפוך מהמסר בפסוק הקודם: "עֲלֵה רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יָמָה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרְחָהּ וְרָאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה". (כ"ז).

נשאלת השאלה החינוכית הבסיסית: לאן נעלמה העקביות? מדוע הקב"ה מעורר את העניין אותו ביקש להשתיק קודם לכן?

ושאלה קשה אף יותר: מדוע לזרות למשה מלח על הפצעים? משה רוצה לעבור את הירדן לפסוע במו רגליו על הארץ המובטחת. הוא לא ביקש כמתנת פרידה לצפות בה ממרחקים.

ובכן, ישנו עונש וישנה משימה.

משה אמנם נענש באופן ברור ומובהק שלא להיכנס לארץ, אולם עדיין, עליו להעביר את ההנהגה ליהושע מחליפו בצורה הטובה ביותר. המטרה היא ברורה מאד – לרשת את הארץ, ולשם כך צריך להכיר היטב את השטח.

ישנה רק בעיה אחת, התלמיד כבר ראה את הארץ המובטחת (כמרגל) והמורה, עוד לא. אם כן, צריך לחשוב מחוץ לקופסה ולהראות למשה את הארץ למרות העונש. הפתרון הוא: סיור מעמיק ממעוף הציפור, מבלי שרגליו של משה יגעו בקרקע.

תיאור הסיור הווירטואלי, בהדרכה פרטית ובתנאי VIP, מופיע רגע לפני סיום, בפרק האחרון של התורה, בפרשת וזאת הברכה: "וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֶרְבֶת מוֹאָב אֶל הַר נָבוֹ רֹאשׁ הַפְּסָגָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן וְאֶת כָּל נַפְתָּלִי וְאֶת אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֶת כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרִי וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַכִּפָּר בִּקְעַת יְרֵחוֹ עֵיר הַתְּמָרִים עַד צֶעַר וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיֵּצֶקֶב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנֶנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר". (דברים ל"ד א'-ה').

עכשיו ברור שלתצפית בפרשתנו ולסיור המפורט בסוף הספר, ישנה תכלית. משה צריך לראות את הארץ כך שיעביר את ההנהגה לתלמידו באופן הנכון ביותר: "וַיֵּצֵא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ וְאֶמְצָהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה" (כ"ח).

יורם ק'מלמן

צ' תשעה באב – ושיח הלהט"ב

לאחר הפעילות המיוחדת שהתקיימה אצלנו השנה בבוקר תשעה באב, אני חשה צורך להביע דברי תודה לכל המושכים בחוטים, לפני ומאחורי הקלעים.

לשקמה כספי-יניב, מרכזת הוועדה לענייני דת בסעד, המוכיחה שוב כי נשים בראש ועדות מביאות חשיבה רעננה ויצירתית, ולכל העוזרות והעוזרים על-ידה. לרבנית דבורה עברון, כלתם של שושנה וראובן, שסייעה בחשיבה ובתכנון, בעצה אחת עם הרב ארי שנתן ברכתו למפגש ואף היה ראשון המגיבים בדיון. לדרורית על ההנחיה הרגישה והקשובה ולשותפיה ל"צוות התגובות" עידית לנדאו, אשר חלקה אתנו מניסיונה כמטפלת זוגית ומשפחתית וגדי סמואל שניפץ בדבריו סטיגמות שגויות הרווחות בציבור לגבי הלהט"בים.

מעל לכל תודה מעומק הלב וחיבוק גדול לאור אליסיאן (בת) ולישי מושקוביץ מארגון הלהט"בים הדתיים שב"ל – "שהכל ברא לכבודו" – אשר פתחו את ליבם לפנינו והשכילו לשתף אותנו בסיפורי חייהם בעדינות, ברגישות, בשפה נקיה, מתוך ידע רב הן במקורות ההלכתיים והן במחקרים פסיכולוגיים עדכניים הנוגעים לנושא. רבים בינינו הזילו דמעות כאשר תיארו אור וישי את המסע המפרך שעברו: גילוי נטייתם המינית, סיפור "היציאה מן הארון", תגובות המשפחה והחברים, מציאת הזוגיות ומאבקם להיות חלק בלתי נפרד מקהילה דתית **אורתודוקסית**, למרות הנטייה המינית השונה.

במהלך המפגש ניתנה רשות הדיבור לחברים ולחברות, צעירים ומבוגרים, והכל נעשה מתוך כבוד רב ורצון להכיל ולקבל גם את "האחר" בתוכנו. ומי מאתנו אינו "אחר" במובן זה או אחר:..

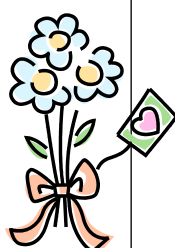
המועדון היה צר מהכיל את כל הבאים, כיסאות רבים נוספו ומילאו גם את מסדרון הכניסה – ואף זה סימן לכך שהנושא מעסיק, וימשיך להעסיק רבים ורבות בינינו הנמצאים בקשרי משפחה ו/או ידידות עם בנים ובנות להט"בים, ועם המעגלים הסובבים אותם. שיחות אקראיות שנמשכו גם בימים שלאחר המפגש בין החברים והחברות, ותיקים וצעירים, אף הם מלמדים עד כמה הנושא משמעותי וחשוב לחלק גדול מאתנו.

חשתי גאווה רבה (למרות שבמהלך השיחה נקשרה לשורש ג.א.ה. משמעות לאו דווקא חיובית..) להיות חלק מקהילה שבה יכול להתנהל שיח מכבד וקשוב שכזה. גם אם לא שררה הסכמה בין כולנו לגבי כל הדברים שנאמרו – העיקר טמון ביכולת להקשיב ולאהוב אהבת חנם, על אחת כמה וכמה בתשעה באב.

ובנימה אישית יותר אודה ולא אבוש כי אינני מצליחה להבין כיצד זה ייתכן שעולם ה**הלכה**, אשר אנו כה מתברכים בו בשל יכולתו ל**לכת** עם הזמן, ואשר הוכיח עצמו בעבר ככוח חדשני ומהפכני בשאלות כמו ריבית, פרוזבול, פתרונות "גרמא" בשבת, בשמיטה ואף בענייני אישות, עולם זה הופך (ברובו) משותק ואינו מצליח למצוא פתרון הלכתי למשאלת-הלב של הלהט"בים לקחת חלק בלתי נפרד בעולם הדתי. האם נאלץ להמתין לבואו של משיח צדקנו בתשעה באב על מנת שינחמנו ויפתור קושיה זו?

"כְּרָעָה עֲדָרוּ יָרָעָה, בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים" ... (מתוך הפטרת "שבת נחמו", ישעיהו מ' יא).

חגית רפא

ברכות למתחרים מצה"ל

ליובל וייס, לרתם ובועז קום

עלו והצליחו!

קהילת סעד וצוות חומ"ע

דיווח מקיטנה איל"ן

השבוע התקיימה בקיבוץ הקיטנה המסורתית של איל"ן. למי שלא מכיר- איל"ן - איגוד ישראלי לילדים נפגעים - מטפל באלפי ילדים ובוגרים בעלי מוגבלויות פיזיות הסובלים מנכויות פיזיות מוטוריות וממחלות שריר ועצב שונות כגון שיתוק ילדים, שיתוק מוחין, ניוון שרירים ומחלות נוספות.

השנה כהכנה לקייטנה אירחנו פעילות שנקראת "החוויה המתגלגלת". את הפעילות העבירו אנשים בעלי צרכים מיוחדים בוגרי "בית הגלגלים" מהרצליה והם אלו שמדריכים את המשתתפים לחוות מה זה להיות אדם בעל מוגבלות. עברנו בתחנות שונות: נסיעה בכיסא גלגלים, קניה בסופר כשיד אחת לא מתפקדת ואנו יושבים בכיסא גלגלים, כתיבה וציור ביד החלשה עם כפפת מטבח (שמדמה מגבלה) ובעזרת הפה, עיוורון, חרשות, ומגבלה בתקשורת מילולית. זו הייתה חוויה מאוד משמעותית ואפשרה להבין ולו בקטנה מה זה להיות מוגבל.

אז לאחר כל ההקדמות וההכנות הגענו ליום ראשון וחמישה עשר החניכים התחילו לזרום אלינו כל אחד ממקומו- מסעד (עמרי, איתמר ודן), דימונה, ירושלים, ומבית הספר "הרצפלד" בחולון.

לכל חניך בקייטנה יש 2-3 מדריכים צמודים מהתיכון של סעד ואליהם הצטרפו גם שמונה מדריכים מבחוץ, רובם כבר שנה שלישית מצטרפים אלינו.

רוב החניכים שהגיעו אלינו השנה הם חניכים שמוכרים לנו משנים קודמות וכל כך שמחנו בהגעתם. אחרי פעילות קצרה, ארוחת צהריים והתארגנות בחדרים, הבנות שמו פניהן לבריכת השחייה והבנים זכו לטיול בטרקטור בעזרתו האדיבה של זיו יערי 😊. לאחר שקישטנו חולצות שחורות בעזרת אקונומיקה (כן, זה יוצא די מגניב), הבנים הלכו לשחות והבנות טיילו בטרקטור עם זיו.

בהמשך הקייטנה נהנינו ממסיבות ריקודים, טיול למוזיאון הילדים בחולון ולאקווריום בירושלים, משעות צהריים רגועות בגן סאקר, מפעילות משחקי מים משחררת ומהנה, לייזר טאג מוצלח ביותר בחדר האוכל, ארוחת ערב בבתי המדריכים, ערב ממתקים בחסות נערי ונערות החטיבה בניצוחם של משי וברק, מעגל מתופפים, סרט, ומאסטר שף.

לקראת ובמהלך הקייטנה זכינו לעזרה רבה מגורמים רבים בקיבוץ, חברים ובעלי תפקידים - לא נציין שמות שמא נשכח מישהו.

תודה רבה לכל המתגייסים להכנת עוגות מפנקות, להורים שציפרו אותנו כל ערב במטעמים שונים, ולכל תושבי הקיבוץ שחייכו אלינו בשבילים וקיבלו בהבנה את כל השיגעונות הנובעים מקיום הקייטנה.

אנחנו מודות לתיכונים על ההירתמות המדהימה והנתינה ללא גבול במהלך כל הקייטנה. יש לנו נוער מדהים!

שנזכה להיות תמיד בצד הנותן.

אריאל שילר, מנהל ואיל"ן וכל 130 הקיטנה

לסנדי ויצק פרידמן ולכל המשפחה, מיל טוב להולדת הנכדה -

צמא

בת לדוריה וחיים פרידמן

איחולים לאחות ולנחת!

הכר את החקר מלווית קצת אחרת..

והפעם, דבורה הרצל (גרעין "הטירה") מספרת לנו על "שעון בן-חיל".

גונבה אליי השמועה שיש לך קשר לשעון החדש בבית הכנסת, זה נכון?..

זה נכון. לשעון החדש וגם לישן, את שניהם תרמנו לזכר הוריי, רחל (לבית פולק) ודוד ויס ז"ל. את הקודם קנינו בתל אביב לפני כשלושים שנה. מאז הוא התעייף והתברר כחסר פרופורציות לבית הכנסת. לאחר הרחבת בית הכנסת, היה קשה להבחין בו מרחוק. הוא היה עשוי עץ בצבע חום ומאוויר בסמלי 12 השבטים. הפעם בחרנו בשעון מתאים יותר.

נכון. הוא ממש גדול ובולט עם ספרות ומחוגים שחורים על רקע לבן, מתוצרת 'עדי'. קניתם אותו ביבנה?

כן, בחנות המפעל, ואת הישן העברנו לבית הספר.

למה בחרתם דווקא בשעון להנצחת הורייך?

לאבי, דוד ויס ז"ל, היו תחביבים רבים שהבולט בהם היה איסוף שעונים. לכל אירוע הביאו הוריי במתנה שעון שהתאים לצרכי המקבל. גם אנחנו כזוג קיבלנו ממנו שעון-שבת מתנה לרגל מעברנו לחדר מרווח בקיבוץ עם שירותים ומרפסת משותפת לחדר אחר.

שעון שבת כמתנה, מאספן שעונים?

מדובר בסיפור קיבוצי מורכב. בתחילת שנות ה-60 היה לנו שעון מעורר עם קפיץ שנמתח על ידי סיבוב ידני של "פרפר" עשוי מתכת. מובן שבחדר שקיבלנו לא היה שעון שבת, כך שכל שבת נאלצנו לבחור בין האור לבין החושך. חיים החליט להפוך את השעון המעורר לשעון שבת מאולתר. הוא לקח חוט שפגט וקשר קצה אחד לפרפר המתכת ואת הקצה השני לשלטר שבלט מהקיר. את השעון המעורר כיוונו לשעה בה רצינו שהאור ייכבה וכשהוא צלצל, פרפר המתכת התחיל להסתובב ומשך אליו את חוט השפגט שהיה מחובר למפסק. החוט שהסתובב יצר לחץ שהלך וגבר עד שהוריד את השלטר וכיבה את האור. אלא שבמקרים רבים היו פשלות - השעון התרומם ונתלה באוויר, המתג נשאר זקוף והאור לא כבה.

כאן, אבא שלי נכנס לתמונה וקנה לנו שעון שבת. זה היה למורת רוחו של הקיבוץ שאסר על החזקת רכוש פרטי, ובוודאי שלא מכשיר טכנולוגי ומתקדם מסוג זה..

מה תאחלי לנו?

בעבר, השעון האנלוגי הפשוט, עזר לנו **לדייק** ולהגיע לכל אירוע בזמן. לימים, למרות מגוון חידושי הטכנולוגיה והתזכורות, חלה לצערנו התרופפות.. ההזמנה לשעה שנקבעה מראש, נותרה בגדר 'הצהרת כוונות' למועד התחלת התוכנית.

מאחלת לכולנו לחזור ולדייק כמו פעם ולהגיע לאירועי התרבות, ולנסיעות מאורגנות – בזמן שנקבע מראש.

רשימת מקורות

(העלילה והדמויות הינם פרי דמיוני שלי. כל ניסיון לחפש קשר למציאות היא על אחריות הקורא).

פרק ד' (ואחרון): "תנו לשמש לעלות".

באחת ההפסקות שבין הרצאות הסמינר, פגשתי עלמת חן זהובת התלתלים ובעלת חיוך כובש, שזה לא מכבר סיימה את שירותה הצבאי. את מרבית השירות עשתה בחבל ארץ מיוחד במינו אשר זכה לכינוי - "ארץ אלפי הבלונים". לדבריה, היא מצאה שם חלוצים עזי נפש וטובי לב, הנאחזים בקרקע ואינם מתכוונים לוותר עליה לעולם. היא המליצה לי בחום שאנצל את שארית שהותי בארץ "שמאל – ימין" על מנת לבקר שם ולהכיר מקרוב את האנשים ואת הרוח המפעמת בהם.

שכרתי לי צימר בפאתי כפר מוריק ורגוע, שנכנה אותו בשם - "עזרה". הלילה היה שקט, ורוח נעימה באה מן הים. השכמתי עוד בטרם זרחה החמה, ויצאתי לסייר בשדות הכפר. כשהתקרבתי לחבורה המכינה את הכלים לעבודת היום, שמעתי אותם מפזמים חרש את המילים: "שאו עיניים בתקווה, לא דרך כוונות, שירו שיר לאהבה, ולא למלחמות".

ביקשתי לשמוע מהם קצת על עצמם, על תושבי הכפר, ועל האזור בכלל. מכיוון שהשעה דחקה בהם לצאת לעבודתם, הם הציעו לי לפגוש מי מבני משפחתו של החבר (י'), "שזכה" להיות הראשון לקבל "מחווה של ידידות" שטס מעבר לגדר, ודרך גג הרעפים נחת ישירות אל תוך הכיור במטבחון שלו. למרבה הצער, (י') כבר איננו אתנו, אך רוחו הטובה עליו תמיד ואופטימיותו הבלתי נלאית, עדיין מפעמת בחצר. בשעת ערב נפגשתי לכוס קפה עם בני משפחתו - (ד') ועם רעייתו המקסימה - (ח'). להלן אפרוס בפניכם את תובנותיהם.

במהלך השנים נעשו ניסיונות שונים להגיע להבנות ולהסכמות על מודלים אפשריים לפשרה הוגנת בין שני עברי הגדר. ההצלחות היו חלקיות ובעלות תוחלת חיים קצרה. הדרך שבה בחרו שכנינו בכדי להוכיח את רצינות כוונותיהם הייתה באמצעות שיטה מתחכמת להעברת מסרים בין הצדדים. השלב הראשון היה משלוח אווירי סיטונאי של "צינורות השקיה" אל מעבר לגדר, ממולאים "בכל טוב". שלב זה לא נחל הצלחה רבה מכיוון שלא תמיד השילוח צלח, ופעמים רבות, (כפי שקרה בביתו של י'), המילוי סבל מבעיית - "פג תוקף", ולא היה "ראוי למאכל". לכך הצטרף חיסרון משמעותי נוסף, שהוא "פינק" רק את התושבים החיים ממש בסמוך אליהם, ולא זיכה גם את הרחוקים יותר בהנאה ממטעמי ידיהם.

ואז, לפני כתריסר שנים קמה להם הנהגה חדשה (לא עלינו), בעלת תפיסה אידיאולוגית (מתונה וידידותית) הרבה יותר. הנהלה זאת קבלה החלטה ללכת על מאמץ נוסף לפתרון הולם לשני העמים. הרציונל שלהם אמר שלא תיתכן הבנה ללא מגע ישיר ובלתי אמצעי בין הצדדים ויש למצוא דרכים חדשות ויצירתיות בכדי לאפשר מגעים כאלה. הדרך שבה בחרו הייתה לחפור אלינו מנהרות ארוכות שיאפשרו את המגע הישיר בין הצדדים, ולהגיע אפילו ל"חילופי אוכלוסייה". (כזכור, נציג שלנו שהה אצלם כחמש שנים ואילו אנחנו אירחנו, ומארחים במקביל, כמה וכמה מהם אצלנו). בהמשך, ועל מנת להדגיש את "כוונותיהם הטהורות", החל השלב האחרון (עד כה). זה התחיל בהפנינג עיפוניים שנשלחו בכל ערב עם זנבות בשיטת "שועלי שמשון", ונמשך בשיגורם של אלפי בלונים מכל הצבעים והמינים, הנושאים אתם כיד הדמיון הטוב ממחשני "הממתקים" והמחרטות שלהם.

נוצר לחץ ציבורי על הסולטן להשיב להם כגמולם, "טובה תחת טובה", לעשות זאת בנחישות ובמהירות רבה, ולאחריה, לחתור לפתרון של תקווה לטווח ארוך, כנאמר בשיר: "אל תגידו יום יבוא - הביאו את היום, כי לא חלום הוא..."

עמדתם של מארחי ברורה וחד משמעית: כאן הוא ביתם, ומכאן לא יזוזו, כנאמר השיר: "מה לעשות, זוהי ארצנו היחידה, עוד יהיה טוב, ואין זו אגדה, ועוד נזכה, לראות זריחה של יום בהיר, ומשום כך אנחנו לא, אנחנו לא נפסיק לשיר". להשקפתם שלהם, גם לאזרחים התמימים מן הצד השני הזכות לחיים שקטים ושלווים.

הבעיה היא שהדרך לשם ארוכה ומחייבת אומץ מדיני ונחישות בביצוע, גם אם הדבר איננו נושא תמיד חן בעיניהם של חלק מהנתינים.

לצערם ולכאבם של מארחי, הסולטן הנוכחי לא מצא עד כה את הכוח לחתירה הבלתי מתפשרת אל עבר הפתרון המיוחל.

ואז הוסיפו מארחי וגילו לי, "בעוד שבועות ספורים יתקיים אצלנו "משאל עם" על השאלה – מי יהיה הסולטן אשר ישלוט בנו בעתיד הקרוב. אז יגיע גם הזמן של כולנו להשתתף בבחירת המנהיג שיוביל אותנו אל היעד הנכסף".

דני' כרם

בשולי המסע

את ארבעת פרקי המסע שנפרסו לפניכם בעלון בשבועות האחרונים "שפכתי" מתוכי בבת אחת וברצף אחד.

ככול הנראה, התוכן "דגר" בי זמן רב ואז בקע לאוויר העולם.

אני בטוח שלא כולם מסכימים עם העמדות שהסתתרו בין ובתוך השורות, ויחד עם זאת, כולנו אחים בני עם אחד וחברים בקהילה אחת.

אני מקווה בכל לבי ש"יום הבחור" המתקרב, יביא אתו ממשלה חדשה שאכן תדע להוביל אותנו לימים טובים יותר ולאחדות הדוקה יותר בין כל אזרחי המדינה היקרה שלנו.

דני

יועז הנדל
מגיע לשיחה בקיבוץ סעד
 חזון למדינת ישראל, פוליטיקה, ומה שביניהם

יום ראשון, ה-18 באוגוסט 2019
 חדר ההנצחה בקיבוץ סעד (במתחם חדר האוכל)
 תחילת האירוע: 20:30

לפרטים נוספים:
 נירה שפק, רמ"ט כחול לבן
 בעו"ף עזה - 0504880780

על קידוש, קדיש וקדושה

האם השתלטה הנומרוולוגיה על הטקסטים המקודשים?

מילון ספיר מגדיר כך את הנומרוולוגיה: "חקר המשמעות הסודית של המספרים, מתוך אמונה שהללו משפיעים על חיי האדם". ברצוני לבדוק בשורות הבאות האם השינויים בנוסחי הטקסטים דלעיל, נגרמו עקב האמונה בהשפעת מספר המילים על חיינו.

נתחיל במה שנראה לי, הטקסט אשר בו "טיפלו" הנומרוולוגים בצורה כמעט מוכחת: קידוש ליל שבת. בסידור "רינת ישראל", גם בנוסח אשכנז וגם בנוסח ספרד, אנו מוצאים בקטע הראשון, מהמילים "יום הששי" עד סוף הקטע 37 מילים. אבל, שימו נא לב למשהו מעניין: מתוך חמישה מקפי סמיכות המופיעים בקטע זה בחומש, הרי בקידוש אנו מוצאים רק שניים! כך שהקטע מכיל עכשיו, אם נראה את המילים המחוברות כמילה אחת - 35 מילים... לא נעסוק במסגרת רשימה זו בבעיה של הצמדת המילים "יום הששי" לתחילת הקידוש, בניגוד לכלל "אין לא פסקינן", שאוסר ציטוט של פסוק מאמצעו. גם בסידורים שפותחים את הקידוש במילים ("בלחשי") ויהי ערב ויהי בקר - לא נפתרה הבעיה, כי גם הקטע הנוסף הוא מאמצעו של הפסוק. אגב, הקטע "ויכלו השמים" בתפילת ערבית מופיע ללא מקפי סמיכות כלל בסידור זה.

נעבור לקטע שלאחר הברכה. והנה כאן הגענו להבדלים בין נוסח אשכנז לספרד. בנוסח אשכנז כולל הקטע 45 מילים ובנוסח ספרד (המקורי, לא של "רינת ישראל") אנו מוצאים - אם לא נקרא את המילים אשר נכתבו באותיות קטנות והוקפו בסוגריים עגולות (כהנחיה לא לקרוא אותן) - 35 מילים בדיוק! כך הגענו, בצירוף שני החלקים למספר המעניין: 70 בדיוק. אמנם מקובל בדרך כלל במחקר להניח, במקרה של תוספות או מחיקות בטקסט, שהשינוי נגרם על ידי הוספת מילים, כי קשה לסבור שיוצע לקצר טקסט מקודש. אבל במקרה זה נראה לי שאפשר להניח בסבירות שעניין זה שונה מן ה"מקובל", עקב הקשיים התחביריים שיוצרות ההשמטות.

הגענו לקדיש, אני מתכוון למה שקרוי "קדיש שלם". בוודאי שמתם לב לכך, שב"ימים נוראים", במקום "לעלא מן כל ברכתא" אנו אומרים "לעלא לעלא מ כ ל ברכתא" ולא "מן כל ברכתא" - כלומר ישנה כנראה כוונה שלא לשנות את מספר המילים. נקודה זו עוררה בי מחשבות, שמא גם בקדיש ישנה משמעות למספר המילים הכולל. החלטתי לספור את מספר המילים בקדיש שלם, ללא המילים בעברית ("ואמרו אמן" והסיום) שכנראה נוספו מאוחר יותר - והגעתי בנוסח אשכנז ל-66 מילים. עכשיו, אם ניוצר שבנוסח ספרד ישנה בתחילת הקדיש תוספת של ארבע מילים: "ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה" - אנו מגיעים למספר הנחמד: 70 בדיוק! אמנם תוספת זו היא קדומה, מתקופת הגאונים, אבל במשך מאות שנים כנראה שלא נקלטה. השערתי היא, כי אולי הנומרוולוגים אימצו אותה על מנת להגיע למספר הנכסף: 70...

בנושא הקדושה לא מצאתי מספרים "מעניינים"... על אף כל השינויים בנוסחאות השונות.. אני פונה לכן לקוראי ה"עלים", שרבים מהם יודעי דת ודין, שיפקחו את עינינו - שמא גם בקדושה קיים "טיפול" נומרוולוגי... אבל אולי זו ההזדמנות להערה הנוגעת לנושא של פשש"ת - פענוח שגוי של ראשי תיבות, שבעבר עסקנו במקרים כאלו באחת מרשימותי ל"עלים". כוונתי לפיסקה "אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול". במשפט זה חסר הנושא - מי משמיעים קול? ישנה השערה, שזהו אחד המקרים של פשש"ת... כלומר - במקור היה הטקסט: אז בקול רעש גדול אופנים וחיות משמיעים קול. במשך הדורות החלו לכתוב במקום "אופנים וחיות" - או"ח, כי בקטע המקביל בברכות שלפני קריאת שמע מדובר על אופנים וחיות, לכן הניחו קודמינו שאפשר לקצר ולכתוב זאת בר"ת. בדורות מאוחרים יותר, פענחו את ראשי התיבות באופן שגוי: אדיר וחזק. שמועה הגיעה לאוזניי, שהרב

יעקב מדן תומך בהצעה זו, והוא בוודאי בר סמכא כמו אביו, ר' מאיר מדן ז"ל, שהיה תלמיד חכם ובקי גם בנוסחי התפילות לאורך הדורות. חברי הקיבוץ הדתי, בהוציאם לאור את המחזור ליום העצמאות בשנת תש"י, נעזרו בו בקביעת הנוסח.

חנן אולן

אָנאָס וצור בן עמי, אַרצה ומה בן עמי ולכל המשפחה
מלא טוב אלהות הנכד-נין, בן לאורי ואיילה
איחולים לשמחות ולנחת!

אַרחאָ כהן ולכל המשפחה ברכות אלהות הנין
נכד איוסף כהן בן איד'דיה ובר כהן
איחולים לשמחות ולנחת!

אֶרתי ואורי יצרי ולכל המשפחה, מלא טוב אלהות הנינה
נכדה אדרורית ומה אטמן בת אֶתמר וחמי עמיחי
איחולים לשמחות ולנחת!

ערב משחקי שולחן

חברות וחברים!

מוזמנים לערב נוסף של משחקי שולחן

שיתקיים בבית שיקמה

מוזמנים מכיתות ה' עד גיל 120

ביום שני, ה-19.8, י"ח באב

בין השעות: 17:30-18:30

*הנכם מוזמנים להביא משחקים שאתם אוהבים.

*מארגנת מעיין פרייד במסגרת פרויקט בת מצווה.

הצטרפו אלינו בשמחה

משפחת פרייד

אזיכור הקוראים בספה האנאלית

מוזמנים לבקר בספריית האנגלית.

לאחרונה הוספנו למדפים ספרים רבים מכל הסוגים.

בואו בשמחה!

ריבה לוהר/שרה פולק

הזמנה לתפילת קבלת שבת נשית חזיטית לכבוד ט"ו באב

"נרד וברכס, קנה וקנמון, עם, כל-עצי לבונה;
מר, ואהלות, עם, כל-ראשי בשמים ...
הפיחי גני יזלו בשמי"ו"
(שיר השירים ד, יד-טז)

אנו שמחות להזמין לתפילת קבלת-שבת חגיגית שתפתח בקריאת שיר השירים –

בערב שבת פרשת "ואתחנן", שבת "נחמו". (ט"ו באב תשע"ט, 16.8.19).

התפילה תתקיים על הדשא מאחורי משפחת זיוון

אנא הביאו סידורים ומגילת שיר השירים (לכיסאות נדאג אנחנו)

נכניס את השבת מעט מוקדם יותר, על מנת להספיק לקרוא את המגילה יחדיו ולהתפלל בניחותא.

נתכנס בשעה 19:20, כולכן מוזמנות בשמחה!

שבת שלום ולהתראות!

הצוות הארגון

ברכות

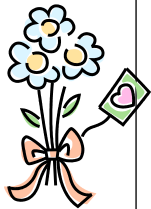
מזל טוב לעמית גינזברג על סיום טירונות וקורס מ"כיות כמצטיינת פלוגתית.

עמית היא בתם של קרן וערן, נכדה לאילנה ומוישליה, אחות לשקד, רותם ואלמוג.

רגע מרגש במיוחד היה כאשר עלו לבמה בהפתעה בני המשפחה מחו"ל לחשיפת הדרגות של עמית.

כל הכבוד לעמית, וברוכים הבאים למשפחה!

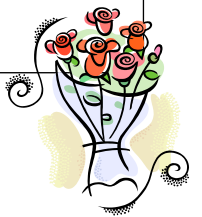
קהילת סעד וועדת קליטה

לשחר ושמואל סמיט ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבן יהונתן-אברהם
איחולים לשמחות ולנחת!

לזלונה בן עמי, מזל טוב לזאת המצווה
לנעם וצור, ערבה ומה ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

למתי ויהודה רפפורט ולכל המשפחה, מזל טוב להולדת הבן
נכד אליאורה אלפרן בן לניצן ומתן קמחי
איחולים לשמחות ולנחת!

